

Sygn. akt I C 236/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 roku w Jaśle

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko T. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. M. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę 4.340,90 zł (cztery tysiące trzysta czterdzieści złotych 90/100) z ustawowymi odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.311,20 zł (cztery tysiące trzysta jedenaście złotych 20/100) od dnia 12 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 117 zł (sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności. Sygn. akt I C (...)

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 15 maja 2018 r.

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego T. M. kwoty 5.052,64 zł, a w tym kwoty 4.311,20 zł jako kwoty wymagalnego, niespłaconego kapitału wraz z dalszymi odsetkami karnymi od 12.06.2017 r. do dnia zapłaty, kwoty 490,98 zł jako odsetek umownych i karnych naliczonych do dnia 11.06.2017 r. wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, kwoty 220,76 zł tytułem kosztów monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności z kredytu, kwoty 29,70 zł, tytułem zryczałtowanej opłaty za pakiet usług bankowych, na którą pozwany wyraził zgodę.

Jednocześnie powód wnosił o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że strony łączyła umowa kredytu, zawarta w dniu (...) o nr (...). Pozwany nie wywiązał się

z obowiązku spłaty udzielonego kredytu, w związku z czym z dniem

(...) nastąpiła wymagalność całego zadłużenia. Dochodzone w pozwie kwoty uzasadnione są treścią zawartej umowy kredytowej, tabelą opłat i prowizji oraz szczegółowym wykazem odsetek.

Pozwany, będąc prawidłowo zawiadomionym o terminie rozprawy, nie stawiał się na nią, nie złożył również odpowiedzi na pozew w piśmie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony łączyła umowa kredytu na zakup towarów i usług z dnia (...) o nr (...). Na jej podstawie pozwany uzyskał kredyt w kwocie 5.262,46 zł, obejmującej prowizję w wysokości 36,46 zł. Strony określiły wysokość odsetek ogółem na kwotę 565,58 zł, całkowity koszt kredytu na kwotę 602,04 zł, a całkowitą kwotę kredytu na 5.226 zł. Umowa przewiduje m.in. obowiązek spłat w 24 miesięcznych, równych ratach w wysokości 248,84 zł, przy czym wysokość ostatniej raty korygującej wynosi 248,72 zł. Niespłaceniu rat w terminie powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki za opóźnienie (zwane karnymi) w wysokości równej aktualnej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. W pkt I strony umowy przewidziały obowiązek poniesienia przez kredytobiorcę innych kosztów, oprócz odsetek, tj. prowizji za udzielenie kredytu, wskazanej w pkt I.1. umowy oraz według swojego wyboru: opcjonalnych opłat za usługi dodatkowe, wymienione w pkt I.7. Koszty działań związanych z wystąpieniem zadłużenia przeterminowanego tj. koszty wezwań i monitów zostały określone w pkt III.3. umowy, przewidując m.in. obciążenie kredytobiorcy wskazanymi tam opłatami po wykonaniu działań związanych z wystąpieniem zadłużenia przeterminowanego (dowód: umowa kredytu na zakup towarów i usług z (...) o nr (...) - k. 9 -11).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie przedłożonej przez powoda umowy kredytu, którego autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Odnosnie wydruku w postaci tabeli opłat i prowizji, stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały nr (...) / (...) Zarządu Banku – k. 12 - 13, Sąd zważył, iż zawarte w niej zestawienie opłat i prowizji stanowi integralną część zobowiązania pozwanego tylko w takim zakresie, w jakim pokrywa się z treścią zapisów umowy zaakceptowaną przez kredytobiorcę (porównaj pkt I.7. i III.3 umowy).

Dokument w postaci wykazu odsetek, kosztów monitów i upomnień, zestawienia wpłat i opłat za pakiet usług bankowych (por. k. 7 – 8), Sąd ocenił jako niedostateczny dla uznania zasadności roszczenia powoda w zakresie żądania skapitalizowanych odsetek, kosztów monitów i upomnień oraz opłaty za pakiet usług bankowych – a to wobec braku dowodów wskazujących na rzeczywiste poniesienie ujętych w zestawieniu kosztów, wyświadczenie usług w ramach „pakietu usług bankowych”, jak też braku dowodów w zakresie terminu wymagalności świadczenia.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Jak wskazano wyżej, pozwany nie zajął w niniejszej sprawie żadnego stanowiska i nie stawiał się na rozprawie w sądzie, jak również nie wniósł

o przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecności. Uzasadniało to zatem, stosownie do treści art. 339 § 2 k.p.c., uwzględnienie podstawy faktycznej powoda i w konsekwencji wydanie wyroku zaocznego. Podkreślić przy tym jednak należy, że wydanie wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo

w całości może nastąpić tylko wówczas, gdy Sąd rozpoznający sprawę, nie ma żadnych uzasadnionych wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda

o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Niezależnie bowiem od ustalenia podstawy faktycznej Sąd jest zawsze zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny natomiast wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo, gdyż w tym zakresie nie obowiązuje domniemanie

z art. 339 § 2 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 07.06.1972 r., III CRN 30/72, wyrok Sądu Najwyższego z 02.04.1973, III CRN 59/73).

Z brzmienia powołanego przepisu wynika, że chodzi tu o kwalifikowaną postać wątpliwości, a mianowicie muszą być one uzasadnione. Te uzasadnione wątpliwości mogą powstać m.in. kiedy twierdzenia powoda zawarte w pozwie odnośnie stanu faktycznego sprawy są ze sobą sprzeczne, nie zawierają pełnego stanu faktycznego pozwalającego na rozstrzygnięcie sprawy, wskazują na brak legitymacji procesowej powoda lub pozwanego itp. (por. komentarz do art. 339 k.p.c. pod redakcją A. Zieliński – wydawnictwo C. H. Beck Warszawa 2011).

Z powyższych przyczyn obowiązkiem strony powodowej jest dołączenie do pozwu dowodów, które umożliwią Sądowi weryfikację twierdzeń pozwu pod kątem spełnienia przesłanek z art. 339 k.p.c. Brak dostatecznych dokumentów może zatem powodować, że przytoczone okoliczności budzą wątpliwości, skutkujące oddaleniem powództwa - nawet przy biernej postawie strony pozwanej. Tym bardziej, że z treści art. 3 k.p.c. wynika obowiązek stron i ich pełnomocników do przedstawiania dowodów istotnych w sprawie.

W przedmiotowej sprawie Sąd nie miał wątpliwości co do twierdzeń powoda w zakresie niespłaconej przez pozwanego kwoty kapitału, natomiast wątpliwości Sądu dotyczyły pozostałych składników zobowiązania pozwanego, a to:

- wysokości roszczenia powoda w zakresie skapitalizowanych odsetek,
- żądanych kosztów monitów i upomnień ,
- opłaty za pakiet usług bankowych.

Przede wszystkim należy zauważyć, że powód nie przedstawił żadnego materiału dowodowego umożliwiającego zweryfikowanie tych kwot.

W szczególności w materiale dowodowym nie znalazły się jakiegokolwiek dokumenty na okoliczność wypowiedzenia umowy kredytowej oraz dokonania czynności związanych z powstaniem zadłużenia przeterminowanego takich jak: wezwania do zapłaty, monity, upomnienia. Brak danych odnośnie daty powstania wymagalności zadłużenia czyniła niemożliwym weryfikację prawidłowości naliczenia przez powoda kwoty odsetek i jej kapitalizacji. Przedstawiony materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania za wykazany fakt, iż wobec pozwanego podjęte zostały czynności, uzasadniające obciążenie go opłatą 220,76 zł, w związku z czym brak jest podstaw do zasądzenia jakiegokolwiek kwoty z tytułu monitów, wezwań, czy windykacji zewnętrznej.

Wątpliwości Sądu budził również składnik zobowiązania w postaci opłat za pakiet usług bankowych. Ani treść umowy kredytu, ani tym bardziej załączona Tabela Opłat nie daje podstawy do stwierdzenia, że powód świadczył jakiegokolwiek usługi dodatkowe w związku z udzielonym kredytem, które uzasadniałyby obciążenie pozwanego kwotą 29,70 zł.

Należy przy tym zauważyć, że przedłożony w sprawie wydruk w postaci zestawienia odsetek, wykazu kosztów i opłat za pakiet usług bankowych – jako dokument prywatny, pochodzący od samej zainteresowanej strony – nie jest wystarczającą podstawą do uznania, że wymienione w zestawieniu koszty zostały rzeczywiście poniesione, a wskazane odsetki prawidłowo skapitalizowane. Dokument ten ma wątpliwą moc dowodową również jeśli chodzi o dochodzoną w pozwie opłatę za „pakiet usług bankowych”. Wzajemny charakter umowy kredytowej wymaga, aby świadczeniu kredytobiorcy z tytułu enigmatycznie ujętych w tabeli „usług bankowych” odpowiadało rzeczywiste świadczenie banku konkretnej usługi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie zasługuje na uwzględnienie co do kwoty 4.311,20 zł, którą zasądono wraz odsetkami, zgodnie z żądaniem pozwu, od daty 12 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty. Roszczenie w pozostałej części, jako nie znajdujące oparcia w przytoczonej podstawie faktycznej i prawnej, na podstawie art. 69 ustawy pr. bankowe i art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2016.1528 t.j. z dnia 2016.09.22) w zw. z art. 339§ 2 k.p.c. podlegało oddaleniu.

Wynik sprawy uzasadniał obciążenie pozwanego kosztami procesu, na które złożyły się uiszczona przez powoda opłata od pozwu – 100 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (art. 98 § 1 k.p.c.).

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt. 3 orzeczono jak w pkt IV wyroku.